

UCHWAŁA NR/...../2018
RADY POWIATU W LEGIONOWIE

z dnia 2018 r.

w sprawie ustalenia obowiązujących w 2019 r. stawek opłat za usunięcie pojazdu z drogi i jego parkowanie na parkingu strzeżonym oraz wysokości stawek w przypadku odstąpienia od wykonania dyspozycji usunięcia pojazdu

Na podstawie art. 130a ust. 6 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2018 r., poz. 1990 ze zm.¹⁾) uchwała się, co następuje:

§ 1.

Ustala się obowiązujące w 2019 r. opłaty za usunięcie pojazdu z drogi i jego przechowywanie na parkingu strzeżonym, w przypadkach określonych w art. 130a ust.1 i 2 ustawy Prawo o ruchu drogowym w wysokości:

Określenie pojazdu w zależności od dopuszczalnej masy całkowitej w kg lub rodzaju pojazdu	Wysokość opłat brutto w złotych	
	Za usunięcie jednego pojazdu	Za każdą rozpoczętą dobę parkowania
rower, motorower	115	21
motocykl	227	28
do 3500 kg włącznie dopuszczalnej masy całkowitej	494	41
powyżej 3500 kg do 7500 kg	616	53
powyżej 7500 kg do 16000 kg	871	77
powyżej 16000 kg	1284	139
pojazd przewożący materiały niebezpieczne	1562	204

§ 2.

Ustala się obowiązujące w 2019 r. koszty powstałe po wydaniu dyspozycji usunięcia pojazdu i ustaniu przyczyny jego usunięcia, o których mowa w art. 130a ust. 2a ustawy Prawo o ruchu drogowym w wysokości odpowiadającej 100% opłaty za usunięcie pojazdu wskazanej w tabeli ustalonej w § 1, z uwzględnieniem rodzaju pojazdu.

§ 3.

Uchwała wymaga ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.

Przewodniczący Rady

Leszek Smuniewski

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. poz. 1629 i poz. 1926.

RADCA PRAWNY
Jarostaw Głuski

UZASADNIENIE

Zaproponowana w treści uchwały wysokość opłat za usunięcie pojazdu z drogi i jego przechowywanie oraz wysokość kosztów, które musi pokryć właściciel w przypadku odstąpienia od usunięcia pojazdu są konsekwencją szczegółowej analizy przesłanek ustawowych oraz ich odniesienia do realiów powiatu. Zgodnie z art. 130a ust. 6 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku – Prawo o ruchu drogowym rada powiatu przy podejmowaniu uchwały w sprawie wysokości opłat ma obowiązek uwzględnienia kosztów usuwania i przechowywania pojazdów na obszarze danego powiatu oraz konieczności sprawnej realizacji zadań związanych z usuwaniem pojazdów z dróg i ich przechowywaniem. Są to jedyne przesłanki materialnoprawne kształtujące treść uchwały podejmowanej na podstawie art. 130a ust. 6 Prawa o ruchu drogowym. Zgodzić się zatem należy z Naczelnym Sądem Administracyjnym, który w wyroku z dnia 13 stycznia 2017 r., sygn. I OSK 1916/16 wskazał, że niedopuszczalne jest kierowanie się przy ustalaniu wysokości opłat dodatkowymi przesłankami nie wymienionymi w treści przywołanego przepisu, np. przesłanką zapewnienia dodatkowych wpływów budżetowych. Takie inne przesłanki nie były brane pod uwagę przy tworzeniu przedłożonego projektu uchwały.

Uwzględnione zostały natomiast przesłanki wskazane w delegacji ustawowej:

- koszty usuwania i przechowywania pojazdów;

Powiat Legionowski przeprowadził postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w trybie zapytania ofertowego poniżej 30 000 euro na usuwanie z dróg Powiatu Legionowskiego pojazdów w sytuacjach określonych w art. 130a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym oraz umieszczenie ich i przechowywanie na parkingu strzeżonym w 2019 r. Złożono dwie oferty. Dokonano wyboru oferty najkorzystniejszej dla Powiatu Legionowskiego, która spełnia wskazane w zapytaniu ofertowym wymogi.

W w/w ofercie określono poniższe stawki.

	Określenie pojazdu w zależności od dopuszczalnej masy całkowitej w kg lub rodzaju pojazdu	Wysokość opłat o wartości brutto w złotych			
		Usuwanie jednego pojazdu	Odstąpienie od usunięcia pojazdu	Za każdą rozpoczętą dobę parkowania pojazdu usuniętego w ciągu pierwszych 7 dób	Abonament miesięczny za przetrzymywanie pojazdu na parkingu
1	Rower lub motorower	100,00	100,00	10,00	250,00
2	Motocykl	250,00	200,00	15,00	300,00
3	Pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej do 3,5 t	300,00	250,00	25,00	300,00
4	Pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 t do 7,5 t	600,00	600,00	30,00	400,00
5	Pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 7,5 t do 16 t	1200,00	1200,00	40,00	500,00
6	Pojazd o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 16 t	1500,00	1500,00	80,00	800,00
7	Pojazd przewożący materiały niebezpieczne	1500,00	1500,00	190,00	2000,00

Przedstawione powyżej koszty stanowią dolne ograniczenie wysokości uchwalanych stawek, gdyż przyjęcie ich na poziomie niższym oznaczałoby konieczność dofinansowania z dodatkowych środków kosztów usunięcia każdego z pojazdów – niezależnie od występującego deficytu na realizacji zadania jako całości, a wynikającego z niemożliwości wyegzekwowania kosztów związanych z usuwaniem, przechowywaniem, oszacowaniem, sprzedażą lub zniszczeniem pojazdów nie odebranych w terminie przez osoby uprawnione;

- konieczność sprawnej realizacji zadań związanych z usuwaniem pojazdów z dróg oraz przechowywaniem usuniętych pojazdów.

Tak sformułowana wytyczna wymaga wcześniejszego wyjaśnienia użytego w niej pojęcia „sprawność realizacji zadań”. Sprawność działań jest podstawowym pojęciem prakseologii. W zastosowaniach praktycznych największe znaczenie ma podejście syntetyczne odnoszące się do ogółu wszystkich walorów danego działania rozpatrywanych łącznie – nie zaś podejście uniwersalne (sprawność jako pojęcie abstrakcyjne), czy manipulacyjne (odnoszące się do poszczególnych czynności) (por. T.Kotarbiński, Traktat o dobrej robocie, Ossolineum, Wrocław – Warszawa – Kraków – Gdańsk, 1973, s. 373-374). W klasycznym podejściu na sprawność działania składają się (por. Organizacja i zarządzanie, p.zb. p.red. M.Przybyły, Akademia Ekonomiczna, Wrocław 2001, s. 43):

- skuteczność wyrażająca zgodność wyniku z celem;
- ekonomiczność – wyrażająca stosunek wyniku użytecznego do kosztu. Działanie jest uznawane za ekonomiczne, gdy ekonomiczna wartość wyniku jest wyższa niż wysokość poniesionych w związku z tym kosztów.

Należy zatem rozważyć co jest celem zadania publicznego polegającego na usuwaniu pojazdów z dróg w trybie art. 130a i – będącego konsekwencją usunięcia – przechowywania pojazdu. Oczywiście za cel nie należy uznać usunięcia *per se*; analiza przesłanek usunięcia pozwala stwierdzić, że celem tym jest, co do zasady, zapewnienie odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Większość przesłanek można bowiem ująć w dwóch grupach:

- pozostawienie pojazdu w miejscu, gdzie jest to zabronione i stanowi dolegliwość dla innych, w szczególności utrudnia ruch lub zagraża bezpieczeństwu;
- zatrzymanie pojazdu, który z różnych względów – związanych zarówno z pojazdem, jak i z osobą nim kierującą – nie powinien się w danym miejscu lub okolicznościach poruszać.

Zapewnienie odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa wynikać powinno nie tylko z samego faktu likwidacji stanu zagrażającego bezpieczeństwu, lecz również poprzez prewencję indywidualną, jak i ogólną. Warto odnotować, że zwrócił na ten aspekt Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach, który w wyroku z dnia 14 sierpnia 2014 r., sygn. II SA/Gl 387/14 stwierdził: „Wysokość stawek za przechowywanie pojazdów usuwanych z drogi jest ustalana na podstawie art. 130a ust. 6 Prawa o ruchu drogowym, które różnią się w sposób zdecydowany od stawek opłat pobieranych na innych parkingach ma na celu nie tylko zwrot kosztów poniesionych przez dozorców i należne im z tego tytułu wynagrodzenie, ale przede wszystkim dyscyplinowanie właścicieli czy dysponentów usuwanych z drogi pojazdów stwarzających zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego, bądź naruszających inne przepisy.” Nie należy tego mylić z sankcyjnym charakterem opłaty, lecz właśnie upatrywać w tym działania sprzyjającego sprawności realizacji zadania określonego w art. 130a Prawa o ruchu drogowym. Sprawność będzie zatem polegała na nie tylko na szybkim usuwaniu pojazdów, lecz przede wszystkim na minimalizacji ogólnej liczby przypadków, w których istnieje konieczność usunięcia pojazdu z drogi. Będzie to zarówno skuteczne (osiągnięcie celu związanego z bezpieczeństwem), jak i ekonomiczne.

Dodatkowo z aspektem ekonomiczności wiąże się ujęcie w kalkulacji opłat różnicy między ogólnymi kosztami realizacji zadania, a realnie uzyskanymi dochodami – zarówno z opłat, o których mowa w art. 130a ust. 5c, jak i zwrotu kosztów, o których mowa w art. 130a ust. 10h Prawa o ruchu drogowym. Przyjąć bowiem należy, że pod pojęciem kosztu występującego w definicji ekonomiczności należy rozumieć dodatkowy koszt ponoszony ze środków publicznych. Im ten koszt jest mniejszy, tym ekonomiczność, a zatem i

sprawność realizacji zadania jest wyższa.

Do szacunku wydatków powiatu na realizację przedmiotowego zadania w roku 2019 przyjęto dane z roku 2018 dotyczące ilości pojazdów usuniętych z drogi oraz ilości dób przetrzymywania tych pojazdów na parkingu. W 2018 roku usunięto z drogi 49 pojazdów, z których 5 pojazdów nie zostało odebranych przez właścicieli lub osoby uprawnione. Szacowany koszt powiatu z tytułu realizacji przedmiotowego zadania w roku 2019 wyniesie ponad 24.800 zł, natomiast szacowany dochód po stawkach wskazanych w uchwale wyniesie około 24.100 zł.

Ponadto do ogólnych kosztów ponoszonych przez Powiat należy zaliczyć koszty związane z prowadzeniem egzekucji administracyjnych tj. koszty związane z realizacją zadań przez pracowników Starostwa.

Mając na uwadze, że szacunkowe koszty jakie powiat poniesie z tytułu realizacji przedmiotowego zadania w 2019 roku przewyższą dochód, zasadnym jest ustalenie stawek jak zaproponowano w uchwale.

Dodać należy, że w przywoływanym już wyroku z dnia 13 stycznia 2017 r., sygn. I OSK 1916/16, NSA słusznie zauważył, że wpływ przesłanek wymienionych w delegacji ustawowej na ostateczne rozstrzygnięcie podejmowane przez radę powiatu wyznaczony jest obowiązkiem ich wzięcia pod uwagę, co daje radzie powiatu pewną elastyczność w kształtowaniu treści uchwały.

Uwzględniając przesłanki zawarte w art. 130a ust. 6 Prawa o ruchu drogowym i korzystając z przyznanej elastyczności kształtowania opłat zostały one zaproponowane w wysokości zgodnej z przedłożoną uchwałą.